

Standaard: **Lachduiven**

Uitgegeven door:
Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Uitgegeven door: Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers
© Copyright by NBvV, Alle rechten voorbehouden

Revisie voorjaar 2021

Inhoudsopgave

INHOUDSOPGAVE	2
VOORWOORD 2019-2020	3
DE TAMME LACHDUIF, (STREPTOPELIA RISORIA DOMESTICA) ..	4
ALGEMENE INFORMATIE	4
LACHDUIF AGAAT (VOORHEEN PASTEL)	4
KLEURSLAGEN VAN DE LACHDUIF.	5
ERFELIJKHEID EN VEERSTRUCTUUR.....	6
VERERVING VAN DE MUTATIES	7
FYSIEKE STANDAARD	8
TEKENINGPATROON.....	8
WILDKLEUR	9
ISABEL WILDKLEUR.....	9
AGAAT	9
AGAAT ISABEL.....	9
GRIJS	9
AGAAT GRIJS.....	9
EF PHEAO EGAAL	11
DF PHAEO EGAAL	11
DF PHAEO GEZOOMD.....	11
AGAAT EF PHAEO EGAAL	11
AGAAT DF PHAEO EGAAL	11
AGAAT PHAEO GEZOOMD	11
WITKOP WILDKLEUR	14
WITKOP ISABEL.....	14
WITKOP DF PHAEO EGAAL	14
WITKOP DF PHAEO GEZOOMD	14
KLEURKOP WILDKLEUR	14
KLEURKOP GRIJS	14
IVOOR.....	17
SL INO	17
SL INO PHAEO EGAAL	17
SL INO PHAEO GEZOOMD	17
ALBINO	17
WIT ZWARTOOG.....	17
ONDERLIJF:	17
BIJLAGE 1:.....	20
KLEURSLAGEN OVERZICHT 1	21

VOORWOORD

Tot 1984 is de lachduif een tijd lang niet gevraagd als TT-duif bij de NBvV. In 1983 is tijdens de Bondsshow te Breda door enkele lachduivenkwekers een pleidooi gehouden om de lachduiven weer gevraagd te krijgen. In het najaar van 1983 verscheen in Onze Vogels een artikel waarbij enkele kleurslagen prachtig in kleur werden afgebeeld. Te zien waren de wildvorm (wildvorm perzikkop), de roodbruine perzikkop, isabel, de bonte, de witte zwartoog en de gefriseerde (zijdeveer). De argumenten om de lachduif niet te vragen bleken niet steekhoudend te zijn en na de zomer van 1984 stonden de lachduiven weer in het vraagprogramma van de NBvV. Dat ze ook als TT-vogel werden gezien kon niet worden gezegd. Pas eind jaren tachtig werden de lachduiven wat meer gezien als echte TT-vogels. De kwekers van lachduiven kwamen echter vaak voor verrassingen te staan omdat het ontbreken van keurrichtlijnen of standaardeisen van de lachduiven grote verschillen te zien gaven. In 1990 is door de TC begonnen met het opstellen van standaardeisen. De kleuromschrijvingen gaven soms echter problemen omdat in enkele gevallen niet duidelijk was of we te maken hadden met splitkenmerken, mutatie-eigenschappen of bastaarden. Helaas was er over het domesticatieproces van de lachduif veel onduidelijk. Op dit moment is ook nog steeds niet duidelijk waar de lachduif van afstamt en/of hij is ontstaan uit bastaarden van verschillende soorten. Als mogelijke voorouders worden genoemd de Afrikaanse tortel (*Streptopelia rosegrisea*) of de Turkse tortel (*Streptopelia d. decaocto*). De lachduif wordt soms aangegeven als *Streptopelia decaocto alba*, waarmee de verwantschap met de Turkse tortel duidelijk is gemaakt. Maar ook de benaming *Streptopelia risoria* wordt wel gebruikt, dit ondanks dat de lachduif niet in het wild voorkomt. Het lijkt ons echter beter dat de lachduif de benaming *Streptopelia domestica* zou krijgen, waarmee aangegeven wordt dat het een gedomesticeerde soort is van het geslacht *Streptopelia*. Zoiets dergelijks is ook gedaan bij de Japanse meeuwen. Ook de Japanse meeuw komt niet voor in de natuur en naar de verwantschap met de in het wild voorkomende bronzemannen is alleen maar te gissen. Met al deze onduidelijkheid was het niet eenvoudig om een keus te maken, ook al omdat de lachduif bij herhaling gebastaardeerd werd met de Turkse tortel. De standaard die nu is ontstaan is een ideaalbeeld dat verkregen is aan de hand van het materiaal dat op dit moment voorhanden is en waarvan de TC denkt de ontwikkeling in goede banen te kunnen leiden. Deze standaardomschrijvingen wijken daarom duidelijk af van de kenmerken van de lachduif c.q. Oost-Indische duifje zoals onze grootouders die hebben gekend.

Zomer 1992

TC Tropische vogels etc.

Omdat de lachduif zich in een toenemende populariteit mag verheugen en omdat enkele gespecialiseerde lachduiven-kwekers een wat andere mening hebben over bepaalde kleurslagen en hun benamingen is een discussie aangegaan met deze kwekers. Deze discussie heeft geleid tot een aanpassing en aanvulling van de oude standaard Lachduiven. Voor de inbreng van de heren A.J. Piijffers te Rijssen en H.J. van Grouw te Steenwijk zijn wij hen zeer dankbaar.

Herzien Zomer 1997.

Het bestuur van de Keurmeestersvereniging Tropische vogels en Parkieten.

VOORWOORD 2006

In de periode 1997 – 2006 is de kweek met de lachduif verder geëvolueerd. Op de tentoonstellingen worden meer en meer grijsnek exemplaren aangetroffen, zowel in wildvorm als in combinatie met de **pastel**mutatie. Deze kleurslagen zijn dan ook in deze standaard opgenomen. Daarnaast was al in 2001 een aanvulling op de standaard aangebracht. Het betreft de combinatie van de phaeo mutatie met de ino-crème mutatie. De kleurslagen ino phaeo egaal en ino phaeo gezoomd werden toen beschreven en zijn opgenomen in deze volledig herziene uitgave.

Momenteel zijn ontwikkelingen gaande betreffende een kuifmutatie een omschrijving van deze vorm is opgenomen en moet worden gezien als eerste aanwijzing die in de loop van de tijd zeker nog verder zal ontwikkelen. Ook zijn ontwikkelingen gaande betreffende een schimmelmutatie een omschrijving van deze vorm is opgenomen en moet eveneens worden gezien als eerste aanwijzing die in de loop van de tijd zeker nog verder zal ontwikkelen. Het ontstaan van een donkere (grijze) grondkleur in de phaeo mutatie en een roodoog, **pastel** geeft op dit moment echter nog onvoldoende houvast om tot een beschrijving over te gaan.

Tenslotte is besloten ook de standaard Lachduiven om te zetten in de tabelvorm, die inmiddels in meerdere standaardeisen is gebruikt en het voor de kwekers en liefhebbers mogelijk maakt om op een simpele wijze kleurslagen te vergelijken.

Wanneer u als kweker en/of als keurmeester een nieuwe mutatie of nieuwe mutatiecombinatie ontdekt, verdient het aanbeveling dit te melden bij het bestuur van de KVM Tropische vogels en Parkieten van de NBvV, zodat mogelijk deze nieuwe ontwikkeling opgenomen kan worden in de standaard.

Nijmegen december 2006.

Het bestuur van de keurmeestersvereniging Tropische Vogels en Parkieten.

VOORWOORD 2019-2021

Standaard lay-out aangepaste naar landscape.

Hyperlinks aangebracht.

Toegevoegd foto overzicht van kleurslagen.

Benaming Pastel gewijzigd in Agaat.

Benaming grijsnek gewijzigd in EF phaeo.

Benaming Phaeo wildkleur egaal in DF phaeo gezoomd.

Benaming Agaat phaeo egaal gewijzigd in Agaat DF phaeo egaal

Wijzigingen in rood aangegeven.

Wetenschappelijke benamingen aangepast.

Keurrichtlijnen aangepast.

Utrecht voorjaar 2021

Technische commissie Tropen en Parkieten

[Terug naar index](#)

De tamme Lachduif, (*Streptopelia risoria domestica*)

Algemene Informatie

De tamme lachduif stamt af van de Afrikaanse lachduif (*Streptopelia risoria*) die zijn leefgebied heeft in Noord Afrika, het zuiden van de Sahara en westelijk-centraal en zuidwestelijk Arabië. De Afrikaanse lachduif is zeer nauw verwant met de Turkse tortelduif (*Streptopelia decaocto*) maar toch heeft deze laatste soort geen enkele rol gespeeld in de domesticatie van de tamme lachduif. De domesticatie van de lachduif is in Europa al voor de 17^e eeuw begonnen terwijl de Turkse tortel voor 1900 in Europa een onbekende vogel was.

Ook is de Turkse tortel niet betrokken geweest bij de ontwikkeling van bepaalde kleurslagen in de tamme lachduif. De veronderstelling dat de paarse gloed op kop en borst bij sommige kleurslagen afkomstig is van de Turkse tortel is dan ook onjuist. Deze kleur is bij de wilde vorm van de lachduif ook aanwezig en hier is zelfs zijn wetenschappelijke soortnaam aan ontleend. Het Latijnse woord *roseus* betekent rozig of rooskleurig. Ook *griseus* is een Latijns woord en betekent grijs. *Risoria* heeft dus betrekking op de (kop)kleur van de Afrikaanse lachduif. Niet de bleek bruine kleur van het bekende 'Oost-Indische duifje' maar de zogenaamde Perzikkop wildvorm is de wildkleur van de lachduif. Oost-Indische tortelduif is een volksnaam voor de gedomesticeerde lachduif en het is dus geen andere soort. Deze naam is ontstaan nadat zeevaarders van de Verenigde Oost-Indische Compagnie deze duifjes van hun reizen meebrachten. De meeste van deze duifjes hadden een bleek bruine kleur maar dit was de eerste kleurmutatie van de lachduif die echter door zijn lange aanwezigheid de illusie heeft gewekt dat het om een oorspronkelijke kleur zou gaan. De toevoeging perzikkop is gebaseerd op de eerder genoemde paarse kop- en borstkleur en suggereert dat het een mutatie betreft. Dat is dus niet het geval want deze kleur komt volledig overeen met de kleur van de Afrikaanse lachduif.

Uit bovenstaande blijkt dat het logisch is om deze toevoeging te laten vervallen. Dit betekent dat de Perzikkop wildvorm in het vervolg Wildkleur gaat heten. De andere kleur noemen wij nu **Agaat (voorheen Pastel)** en dit is samen met Crème-ino een van de oudste mutaties.

Op dit moment zijn er wereldwijd een dertiental kleurmutaties bekend bij de lachduif die in combinatie vele tientallen kleuren opleveren. Het blijkt dat de meeste kleurmutaties ook in Nederland aanwezig zijn zodat een rijk scala aan kleuren mogelijk is. Van de in deze standaard opgenomen kleuren is via (vererving) onderzoek vastgesteld dat het daadwerkelijk mutaties en fokzuivere combinaties betreft. Naast de kleurmutaties zijn er ook enkele bevederingmutaties bekend waarvan alleen Zijdevederig in Nederland aanwezig is.

Omdat de tamme lachduif geen aparte soort is maar de gedomesticeerde vorm van de Afrikaanse lachduif is zijn wetenschappelijke benaming dus dezelfde als voor de Afrikaanse lachduif met echter wel een toevoeging die verwijst naar de domesticatie. Officieel heet de tamme lachduif *Streptopelia risoria domestica*. Veel vaker wordt de toevoeging *risoria* gebruikt die betrekking heeft op het 'lachen' van de soort waardoor zijn naam *Streptopelia risoria risoria* luidt. In de meeste literatuur wordt hij kortweg met *Streptopelia risoria* aangeduid

In deze standaard zijn voorlopig 26 kleurslagen bij de lachduif opgenomen. Het aantal kleuren bij de lachduif is aanmerkelijk groter dan het aantal mutaties, en zal nog groter gaan worden. De oorzaak hiervoor is dat de meeste kleuren combinaties zijn van twee (enkelvoudige) mutaties. Naast de hier genoemde kleuren zijn er (in Nederland) meer kleurslagen bekend bij de lachduif. Een belangrijke reden dat deze niet in de standaard zijn opgenomen is het feit dat bepaalde combinaties sterke gelijkenissen vertonen met elkaar of met een bepaalde mutatie. Een voorbeeld hiervan is de Ino-crème en de Isabel ivoor.

Sporadisch treden (ook) bij de lachduif mozaïeken op. Dit zijn duiven waarbij tijdens de samensmelting van eikel en zaadcel een storing is opgetreden. De kleur van de bevedering is bij elke mozaïek verschillend en vaak komen recessieve en dominante factoren naast elkaar op dezelfde vogel tot uiting. Elke mozaïekduif is uniek en zijn uiterlijk vererft niet verder. Om die reden kunnen zij niet gestandaardiseerd worden.

Een andere reden is dat van bepaalde kleuren de vererving en dus de fokzuiverheid nog niet vast staat.

Onderstaande lijst (**volgende bladzijde**) geeft de opgenomen kleurslagen weer. In bepaalde gevallen gaat het om kleuren die in de oude standaard ook genoemd werden, in andere gevallen gaat het om een nieuwe kleur. Voor de duidelijkheid zal de benaming uit de oude standaard (van 1992) genoemd worden.

Lachduif Agaat (voorheen Pastel)

Een van de oudste mutaties bij de lachduif heeft in de loop van de jaren voor aardig wat verwarring gezorgd voor wat betreft de naamgeving. We weten dat de tamme lachduif reeds in de 16e eeuw als huisdier werd gehouden en van afbeeldingen / beschrijvingen weten we dat er in 1599 reeds pastelkleurige lachduiven bestonden.

In de eerste standaard van de lachduiven uit 1992, werd deze mutant zelfs voor wildkleur aangezien en wildkleur perzikkop wildkleur genoemd. Vanwege het "pastelachtige" uiterlijk is de naam vanaf de standaard in 2006 Pastel. De vererving is geslachtsgebonden recessief.

Over deze naam is met andere liefhebbers wel discussie geweest, want de lichaamskleur is weliswaar pastelkleurig, maar de zwarte nekband en de onderstaart tekening, zijn wel wat minder intens zwart, maar niet dermate gereduceerd wat je bij een pastel als oplekking zou verwachten. Een geslachtsgebonden pastel zou het zwarte eumelanine sterker reduceren dan het phaeomelanine.

Een aantal jaren geleden was er bij een Belgische liefhebber bij zijn tentoonstellingsvogels naast prima pastellen en andere kleurslagen ook pastellen die heel licht van kleur waren. Hij noemde ze "gele" lachduiven, in de Belgische standaard staan ze naast de "gewone" pastel als bleke pastel afgebeeld en omschreven.

[Terug naar index](#)

Uiteraard had hij uitsluitend doffers klaar zitten voor de show, maar duivinnen van deze kleur kweekte hij ook eigenlijk nooit. Hij kweekte ze door gewoon een pastel doffer op een satinet duivin en de doffers uit deze combinatie zijn “geel” en de duivinnen slechte pastellen.

Toen pas was het duidelijk de mutant is een allel van SL ino / satinet, het is dus een agaats. Dit verklaart ook direct de donkere tekening onderdelen. De “gele / bleke” pastellen zijn gewoon splitvogels die een tussenkleur laten zien

Kleurslagen van de lachduif.

Nieuwe naam 2020	Oude naam tot 2018	Oude naam 2006
Wildkleur	Wildkleur	Perzikkop wildvorm
Isabel wildkleur	Isabel wildkleur	Perzikkop roodbruin met zwarte halsband
Agaats wildkleur	Pastel wildkleur	Wildvorm
Agaats isabel	Pastel isabel	Isabel
Grijs	Grijs	-
Agaats grijs	Pastel grijs	-
EF phaeo egaal	Grijsnek wildkleur	-
DF Phaeo egaal	Phaeo wildkleur egaal	Perzikkop roodbruin met witte halsband
Phaeo wildkleur gezoomd	Phaeo wildkleur gezoomd	Perzikkop phaeo
Agaats EF phaeo	Pastel grijsnek	-
Agaats DF phaeo egaal	Pastel phaeo egaal	Roodbruin
Agaats DF phaeo gezoomd	Pastel phaeo gezoomd	Phaeo
Witkop wildkleur	Witkop wildkleur	-
Witkop isabel	Witkop isabel	-
Witkop phaeo egaal	Witkop phaeo egaal	Witkop roodbruin
Witkop phaeo gezoomd	Witkop phaeo gezoomd	Witkop phaeo
Kleurkop wildkleur	Kleurkop wildkleur	-
Kleurkop grijs	Kleurkop grijs	-
Ivoor	Ivoor	Ivoor
SL ino	Ino-crème	Crème-ino
SL ino phaeo egaal	Ino phaeo egaal	-
SL ino phaeo gezoomd	Ino phaeo gezoomd	-
Albino	Albino	-
Schimmel	Schimmel	-
Wit	Wit	Wit
Bont	Bont	Bont
Kuif	Kuif	-

[Terug naar index](#)

Erfelijkheid en veerstructuur

Algemeen:

De pigmenten die de (veer)kleur bij de lachduif bepalen zijn **melaninen**. Melanine zijn te onderscheiden in **eumelanine** (zwartbruin pigment) en **phaeomelanine** (roodbruin pigment) en beide vormen komen voor in het verenkleed van de lachduif. Het overgrote deel van het eumelanine manifesteert zich als zwart/grijs. Slechts een zeer klein gedeelte is als bruin aanwezig. Zowel het eu- als het phaeomelanine hebben de zelfde oorsprong en hun vormingsprocessen lopen ten dele gelijk.

De verdeling van eu- en phaeomelanine in de bevedering is bij de lachduif niet overal gelijk. In de bovendelen; de rug, schouders, stuit, staart- en vleugeldeken, zijn beide pigmenten vertegenwoordigd. Het eumelanine is gelijkmatig over elke veer verdeeld maar opmerkelijk is dat het phaeomelanine in deze delen zich voornamelijk aan de randen en toppen van de veren bevindt. Deze omzoming is het sterkst op de schouders, stuit, staartdekken en de grootste vleugeldeken. Ook in de onderdelen; de kop, borst, buik en onderstaartdekken, zijn zowel het eumelanine als het phaeomelanine aanwezig. Vooral op kop en borst is de verhouding van beide pigmenten gelijk, maar in de buikbevedering en onderstaartdekken is het phaeomelanine vrijwel verdwenen. Opgemerkt dient te worden dat de lachduif een duidelijk lichtere keelvlak heeft waarin beide pigmenten nauwelijks waarneembaar zijn.

De lachduif bezit geen veervelden waarin alleen phaeomelanine voorkomt maar wel veervelden met alleen eumelanine. Dit zijn de nekband, de grote slagpennen en de basis van de staartpennen.

De verdeling van de pigmenten is in beide geslachten gelijk maar de verhouding tussen eu- en phaeomelanine is wel verschillend. De duivin heeft ten opzichte van de doffer meer phaeomelanine in haar bevedering. Dit uit zich door een bruiner uiterlijk, vooral op kop en borst. Of er verschil is in de hoeveelheid eumelanine is niet bekend. Over het algemeen zijn duivinnen dus iets bruiner dan doffers.

Bij (jonge) lachduiven is de pigmentverdeling in het jeugdkleed afwijkend ten opzichte van een volwassen vogel. Meest opmerkelijk is de bruine omzoming (phaeomelanine) aan de toppen van de grote slagpennen. Omdat dergelijke vogels normaal gesproken niet op de TT vertegenwoordigd zullen zijn, wordt hier verder niet op ingegaan.

Bovenstaande verhandeling over de pigmentverdeling bij de lachduif geldt voor de wildkleur. Bij de meeste kleurmutaties zal deze verdeling niet gewijzigd zijn, wel de pigmentverhouding.

Doffer en duivin:

De lachduif staat te boek als een vogel waarbij geen geslachtelijk onderscheid aanwezig is, zoals dat bijvoorbeeld bij de zebra-vink wel het geval is. Toch blijkt er wel degelijk onderscheid te zijn. Zoals al in de algemene kleurbeschrijving ter sprake is gekomen, is de hoeveelheid phaeomelanine in beide geslachten verschillend. De duivinnen hebben over het algemeen meer van deze pigmentvorm dan de doffer, wat zich uit in een bruiner uiterlijk. Dit gegeven heeft consequenties voor de beoordeling van de verschillende kleuren, vooral wanneer vier duiven als stam zijn ingezonden.

De duivinnen van de kleurslagen met een paarse kop en borst zullen in deze onderdelen ten opzichte van de doffer minder goed van kleur zijn.

In de **agaatserie** zijn het juist de duivinnen die beter van kleur zijn. De doffers in deze kleurserie zullen over het algemeen een te lichte kop en borstkleur vertonen.

Het verdient echter aanbeveling om alle duiven in de betreffende kleurseries te beoordelen naar de gegeven kleurbeschrijving, ongeacht het geslacht.

Keelvlak:

De keelvlak is een kenmerk, dat bij de Afrikaanse lachduif, de stamvorm van de tamme lachduif, duidelijk aanwezig is. Om die reden is deze vlak ook bij verschillende kleurslagen in de tamme lachduif waarneembaar. Ideaal zou het zijn indien de keel dezelfde kleur-diepte zou hebben als de kleur van de borst en er helemaal geen vlak te zien zou zijn. Dit is echter niet mogelijk zodat hier met de keuring ook terdege rekening mee gehouden dient te worden.

Omdat de keelvlak een raskenmerk is, is een heksenjacht op dit onderdeel niet gewenst. Alleen in het eindoordeel tussen twee gelijkwaardige vogels mag de keelvlak de doorslag geven. De onopvallendste vlak verdient dan de voorkeur.

Zijdevederig:

Als gevolg van deze mutatie zijn de haakjes aan de veerbaarden gereduceerd waardoor de veer zijn verband verliest. Dit effect is het duidelijkste waarneembaar aan de grotere veren zoals de staart- en vleugelpennen.

Het totale uiterlijk van een zijdevederige lachduif is donzig zonder de indruk te wekken dat de bevedering beschadigd is.

Zijdeveer lachduiven hebben de vliegkunst verloren en zijn om die reden door de NBvV niet gewaardeerd als showvogel. Het is dan ook een ongewenste ontwikkeling om deze dieren **toch** te exposeren en dit dient dan ook als zodanig op het keurbriefje te worden weergegeven. **Deze vogels krijgen geen keurpunten maar een diagonale streep door de rubriek punten en bij het eindtotaal NB, met uitsluitend de motivatie waarom de vogel NB heeft gekregen. Zie ook keurrichtlijnen 2014 en verder.**

Pigment reducties ten gevolge van de mutaties.

De veranderingen van de pigmentsamenstelling in de bevedering als gevolg van kleurmutaties is gerelateerd aan de pigmentsamenstelling van de Wildkleur. De gegevens zijn **niet** gebaseerd op veeronderzoek maar uitsluitend op de interpretatie van kruisings- en genetikaonderzoek. Voor een uitgebreid overzicht wordt verwezen naar de nieuw uit te brengen mutatiestandaard voor prachtvinken, duiven en kwartels.

[Terug naar index](#)

MUTATIE	PIGMENTVERANDERING IN BEVEDERING
Agaat	Afname in aantal en formaat (kwantitatieve reductie) van alle pigmentkorrels, zowel eu- als phaeomelanine.
Isabel	Onvolledige oxidatie van het eumelanine. Phaeomelanine onaangetast.
Phaeo	Totale afwezigheid van eumelanine. Phaeomelanine onaangetast.

Witkop	Afname in aantal en/of formaat van alle pigmentkorrels, zowel eu- als phaeomelanine. Geen zekerheid over kwantitatieve reductie.
Ivoor	Afname in aantal en/of formaat van alle pigmentkorrels, zowel eu- als phaeomelanine. Anders dan bij Witkop *
Grijs	(Bijna) totale afwezigheid van phaeomelanine. Eumelanine onaangetast.
Kleurkop	Pigmenten vermoedelijk niet aangetast. Vorming van pigmenten is echter afhankelijk van de (omgeving)temperatuur
SL ino	Afname in aantal en formaat van alle pigmentkorrels, zowel eu- als phaeomelanine. Sterker dan bij Agaat .
Schimmel	Afzetting van pigment wordt per veer gedeeltelijk en willekeurig onderdrukt. Het effect heeft meer effect op de top van de veer. Het onderdrukken van phaeomelanine is sterker dan van eumelanine. De onderdrukking van pigment neemt toe met de tijd
Albino	Totale afwezigheid van eumelanine en phaeomelanine.
Bont	Totale afwezigheid van eumelanine en phaeomelanine in willekeurige veevelden. In de gekleurde delen valt een toename van phaeomelanine te bespeuren.

Vererving van de mutaties

De vererving van de verschillende kleurmutaties is gebaseerd op het karakter ten opzichte van de Wildkleur.

MUTATIE	VERERVING
Agaat ^{#1}	geslachtsgebonden, recessief
Isabel	autosomaal, recessief
Phaeo	autosomaal, gedeeltelijk dominant
Witkop ^{#2}	autosomaal, recessief
Ivoor ^{#2}	autosomaal, recessief
Grijs	autosomaal, recessief
Kleurkop ^{#3}	autosomaal, recessief
SL ino ^{#1}	geslachtsgebonden, recessief
Schimmel	Autosomaal dominant, zonder lethalfactor.
Albino ^{#3}	autosomaal, recessief
Bont	autosomaal, recessief
[#] factoren vormen een meervoudige allelenseeks.	

Op dit moment zijn er geen bewijzen dat er een koppeling tussen twee of meer van de genoemde factoren bestaat. Ook van een koppeling tussen zijdevederigheid en een bepaalde kleurmutatie is geen sprake.

[Terug naar index](#)

Fysieke standaard

Formaat:

De lengte, gemeten tussen snavelpunt en de punt van de staart is ± 28 cm.

Houding:

Wanneer de duif rustig op de bodem van de kooi staat, maakt de ruglijn een hoek van ongeveer 45° met het bodemoppervlak. De staart mag de bodem raken, maar mag niet ingedrukt worden. Op stok gezeten is de houding meer horizontaal omdat de duif dan meer voorover zit.

Kop:

De kop moet regelmatige rondingen tonen. Een iets afgeplatte schedel is geen fout, mits dit geen scherpe hoeken veroorzaakt op voor- en achterhoofd.

Ogen:

Het oog bevindt zich nagenoeg in het centrum van de kop. De kleur van het oog zal variëren naar gelang de betreffende mutatie. Om het oog bevindt zich een fijne onbevederde oogring die altijd grijswit van kleur is.

Snavel:

De snavel moet eerder lang dan kort zijn (circa 2 cm) en de snavellijn moet door het oog lopen. De bovensnavel is aan de punt iets gekromd en iets gepunt. De onder- en bovensnavel moeten goed sluiten. De kleur van de snavel zal variëren naar gelang de kleur van de mutatie.

Hals:

De nek is vrij kort. De nek- en halslijn moeten vloeiend verlopen in de rug- en borstlijn. De keeluitsnijding doorloopt een gladde gebogen lijn.

Lichaam:

Hoewel de lachduif een vrij slanke vogel is, moet de borst van voren gezien rond en breed zijn. Het lichaam moet eerder lang dan kort zijn en is tapvormig met in het verlengde daarvan de staart. De rug- en borstlijn moeten een vloeiend verloop hebben.

Vleugels:

De vleugels moeten strak tegen het lichaam worden gedragen. De slagpennen moeten op de rug afgedekt worden door de dekveren en zij mogen niet boven de rug uitsteken (sabelpennen). De slagpennen rusten boven de staart, iets over de stuit, zonder te kruisen.

Staart:

Eerder lang dan kort (circa 12 cm). De breedte komt ongeveer overeen met de breedte van één staartveer (circa 3 cm).

Poten:

Het loopbeen is kort en stevig en moet vrij van veren zijn. Drie tenen steken naar voren en één naar achteren. De tenen mogen geen verkrommingen tonen en op stok gezeten moeten alle tenen de stok omklemmen. Aan elke teen zit een korte iets gekromde nagel.

Bevedering:

De bevedering dient compleet te zijn en geen slijtage te vertonen. Een minimale slijtage aan de slagpennen en staartpennen is geen fout. Voor de lachduiven geldt dat het verenpak goed aangesloten en strak gedragen dient te worden.

Conditie:

Voor een goede beoordeling is een optimale conditie een eerste vereiste. De duif moet volledig bevederd zijn en vrij zijn van vuil en ongedierte. De eerste indruk van de lachduif is rustig maar met een waakzaam uiterlijk. Hij moet helder uit zijn ogen kijken, mag geen vochtige plekjes rond neusgaten en snavel vertonen en mag ook niet 'bol' zitten.

Tekeningpatroon

Het tekeningpatroon van de lachduif.

- De nekband: de nekband is gelegen op de grens van de nek en mantel. Deze nekband is bij de wildvorm zwart en is omgeven door een minimale witte zoom die aan de bovenzijde van de nekband smaller is dan aan de onderzijde.
- De staarttekening aan onderzijde van de staart: De basis van de staartpennen is aan de wildvorm onderzijde zwart. Deze staarttekening moet strak afgetekend zijn. Het zwart loopt tot halverwege staart en wordt in het midden overdekt door de onderstaartdekveren. De buitenvlag van de twee buitenste staartpennen bevat deze tekening niet. Naast dit tekeningpatroon het mutatie specifieke tekeningpatroon van de phaeo gezoomde lachduif
- Mantel omzoming: De mantelomzoming bestaat uit een intens gekleurde veerzoom (die bij de phaeo wildkleur gezoomd diep roodbruin is) en een wit hart. Deze omzoming dient een regelmatig verloop te hebben
- Vleugeldek omzoming: De vleugeldek omzoming bestaat uit een intens gekleurde veerzoom (die bij de phaeo wildkleur gezoomd diep roodbruin is) en een wit hart. Deze omzoming dient een regelmatig verloop te hebben en is het sterkst op de grootste dekveren.
- Bovenzijde staartomzoming: De bovenzijde staartomzoming bestaat uit een intens gekleurde veerzoom (die bij de phaeo wildkleur gezoomd diep roodbruin is) en een wit hart. Deze omzoming dient een regelmatig verloop te hebben

[Terug naar index](#)

Kleurslag:	Wildkleur	Isabel wildkleur	Agaat	Agaat isabel	Grijs	Agaat grijs
Oude naam kleurslag:			Pastel wildkleur	Pastel isabel		Pastel grijs
Voorhoofd en bovenschedel, in de nek begrensd door nekband	Grijs met sterke paarse gloed.	Helder grijs met sterke paarse gloed	Helder bleek kaneelbruin met minimale grauwe waas	Helder bleek kaneelbruin	Helder lichtgrijs	Helder lichtgrijs
Keel:	Iets lichter dan het voorhoofd, gaat over in de kop- en borstkleur	Iets lichter dan het voorhoofd, gaat over in de kop- en borstkleur	Iets lichter dan het voorhoofd, gaat over in de kop- en borstkleur	Iets lichter dan het voorhoofd, gaat over in de kop- en borstkleur	Minimaal lichter dan het voorhoofd, gaat over in de kop- en borstkleur	Minimaal lichter dan het voorhoofd, gaat over in de kop- en borstkleur
Mantel rug en stuit: In de nek begrensd door nekband	Grijsbruin, met de nadruk op bruin	Helder donker roodbruin	Kaneelbruin	Geelbruin	Helder blauwgrijs	Helder bleekgrijs
Vleugeldekveren:	Grijsbruin, met de nadruk op bruin. De veerranden zijn meer bruin. Dit geeft een gehamerde indruk	Egaal helder donker roodbruin.	Kaneelbruin. De veerranden zijn warmer van kleur. Dit geeft een gehamerde indruk.	Geelbruin. De veerranden zijn warmer van kleur. Dit geeft een gehamerde indruk	Helder blauwgrijs	Helder bleekgrijs
Kleine slagpennen:	Bruingrijs	Roodbruin met grijze waas	Bruingrijs	Crèmekleurig met geelbruine waas	Donkergrijs	Donkergrijs
Grote slagpennen:	Zwartgrijs met aan de top een licht omzoming	Bruingrijs met aan de top een lichte omzoming	Donker bruingrijs met aan de top een lichte omzoming	Crèmekleurig met aan de top een nauwelijks zichtbare lichtere zoom	Donkergrijs met aan de top een lichtere omzoming.	Donkergrijs met aan de top een lichtere omzoming.
Vleugelbochten:	Blauwgrijs	Helder blauwgrijs	Blauwgrijs	Helder lichtgrijs	Blauwgrijs iets lichter dan vleugeldekveren	Bleekgrijs iets lichter dan vleugeldekveren
Borst:	Helder grijs met paarse gloed	Helder grijs met sterke paarse gloed	Helder bleek kaneelbruin met minimale grauwe waas	Helder bleek kaneelbruin	Helder lichtgrijs	Helder lichtgrijs
Onderlijf:	Helder grijs met paarse gloed, die richting buik verdwijnt	Helder crèmegrijs met paarse gloed, die richting buik verdwijnt	Crème overgaand vanuit de borstkleur	Licht crème overgaand vanuit de borstkleur	Richting aars steeds minder intens lichtgrijs	Richting aars steeds minder intens lichtgrijs
Aarsbevedering:	Crèmekleurig tot wit	Crèmekleurig tot wit	Crèmekleurig tot wit	Crèmekleurig tot wit	Wit	Wit
Bovenzijde staart:	Grijsbruin, met de nadruk op bruin	Helder donker roodbruin met minimale grijze waas	Kaneelbruin	Geelbruin met minimale grijze waas	Helder blauwgrijs	Helder bleekgrijs
Onderzijde staart, met aan de basis de staarttekening.	Lichtgrijs	Zeer lichtgrijs	Lichtgrijs	Lichtgrijs	Zeer lichtgrijs	Zeer lichtgrijs
Snavel:	Zwartgrijs	Hoornkleurig	Zwartbruin	Hoornkleurig	Zwartgrijs	Hoornkleurig grijs
Neusdoppen:	Grijs	Vleeskleurig	Bruin	Vleeskleurig	Grijs	Hoornkleurig
Ogen:	Zwart	Zwartbruin	Zwart	Zwartbruin	Zwart	Zwart
Iris:	Donker rood	Rood	Rood tot oranje-rood	Oranje-rood	Donker rood	Oranje-rood
Poten:	Purperrood	Purperrood	Purperrood	Rood	Purperrood	Rood
Nagels	Donker hoornkleurig tot zwart.	Licht hoornkleurig	Donker hoornkleurig	Hoornkleurig	Donker hoornkleurig tot zwart	Hoornkleurig
Tekening.						
Nekband	Zwart met witte zoom	Zwartbruin, witte zoom	Zwarte met witte zoom	Donkerbruin, witte zoom	Zwart met witte zoom	Donker grijs
Onderstaarttekening:	Zwart	Zwartbruin	Zwart	Bruingrijs	Zwart	Nagenoeg Zwart

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen:

Wildkleur	De Wildkleur moet een duidelijke paarse kop en borst hebben en deze kleur dient zo ver mogelijk naar de buik door te lopen. De nekband moet egaal diepzwart zijn, omgeven door een smal wit randje. Een lichte omzoming in het zwart van het nekbandje is een tekeningfout. De Wildkleur is qua kleur gelijk aan de Afrikaanse lachduif, de stamvorm van de tamme lachduif. Deze kleur komt enigszins overeen met de kleur van de Turkse tortelduif en kruisingen zijn niet uitgesloten. De bovendelen van de Afrikaanse lachduif zijn grijsbruin, met de nadruk op bruin, terwijl de bovendelen van de Turkse tortelduif bruingrijs zijn, met de nadruk op grijs. De Wildkleur dient daarom grijsbruine bovendelen te hebben met een warme bruine waas om dit verschil duidelijk aan te geven. Verder zijn bij de Turkse tortel de anaalstreek en de onderstaartdekveren grijs en is de staarttekening ook in de buitenvlag aanwezig. Zie bijlage 1. Deze tekening loopt ongeveer 2 cm verder dan de tekening op de binnenvaan. Bij hybriden is ook de buitenvaan gekleurd en is de anaalstreek donkerder. Door het onrustige karakter van de hybriden zullen deze echter nauwelijks op de TT vertegenwoordigd zijn. Bovendien worden hybriden van duiven niet gevraagd.
Isabel wildkleur	Een veel voorkomende fout is een bruine waas op kop en/of borst. De Isabel wildkleur moet een duidelijke paarse kop en borst hebben en deze kleur dient zo ver mogelijk naar de buik door te lopen. De bovendelen dienen zo egaal mogelijk gekleurd te zijn met een warme roodbruine gloed. De bovenzijde van de staart is vaak niet geheel donker roodbruin van kleur. Vooral langs de veerschacht kan deze grijs zijn. Dit mag niet zwaar bestraft worden maar een egaal donker roodbruin gekleurde bovenzijde van de staart verdient de voorkeur. Verder gelijk aan wildkleur.
Agaat	Agaat is een van de eerste mutaties bij de lachduif, maar ondanks dat deze kleur al lang bestaat wordt een goede kleur slechts zelden gezien. Een veel voorkomende fout bij agaat is een te lichte lichaamskleur, vooral bij de doffers. Dit laatste wordt meestal veroorzaakt door het inkweken van SL ino . Deze doffers zijn fok onzuiver en dit uit zich in de kleur en moet bestraft worden. Belangrijk bij agaat is dat de bovendelen een warme kaneelbruine kleur hebben..
Agaat isabel	De agaat isabel is een combinatie van de mutaties agaat en isabel. Dit betekent dat kenmerken van beide mutaties in de agaat isabel terug te vinden zijn. De meest opvallende is het ontbreken van de paarse gloed op kop en borst (agaat) en het opleken van de totale bevedering (isabel). De bovendelen dienen een zo egaal mogelijke geelbruine kleur te hebben met een warme gloed. Een grijze waas is niet gewenst en geldt als kleurfout.
Grijs	Bij de grijsmutatie is het phaeomelanine uit de bevedering verdwenen waardoor een bevedering met enkel grijstinten overblijft. De bovendelen dienen zo egaal mogelijk helder blauwgrijs van kleur te zijn. Bij veel Grijze lachduiven is het bruin eumelanine in de vorm van een donkere zoom zichtbaar op de mantel en de vleugeldeken. Wanneer deze pigmentatie minimaal is, dient dit met enige soepelheid beoordeeld te worden. Lachduiven met egaal blauwgrijze bovendelen genieten natuurlijk de voorkeur. Verder gelijk aan de wildkleur.
Agaat grijs	De agaat grijs is een combinatie van de mutaties grijs en agaat . Dit betekent dat kenmerken van beide mutaties in de agaat grijs terug te vinden zijn. De meest opvallende zijn de bevedering met alleen grijstinten (Grijs) en het opleken van de totale bevedering (agaat). Belangrijk is dat de bovendelen zo egaal mogelijk bleekgrijs van kleur zijn. Als gevolg van de reductie van het eumelanine (agaat factor) is op de bovendelen het bruin eumelanine vaak duidelijk zichtbaar (vermoedelijk dat het zwart/grijs eumelanine sterker wordt gereduceerd dan het bruine). Indien dit beperkt blijft tot een minimale crème -waas, zonder dat dit afbreuk doet aan het grijze uiterlijk, dan mag dit niet bestraft worden. Verder gelijk aan de wildkleur.

Kleurslag:	EF phaeo egaal	DF Phaeo egaal	DF Phaeo gezoomd	Agaat EF phaeo egaal	Agaat DF phaeo egaal	Agaat phaeo gezoomd
Oude naam kleurslag:	Grijsnek wildkleur	Phaeo wildkleur egaal	Phaeo wildkleur gezoomd	Pastel grijsnek	Pastel phaeo egaal	Pastel phaeo gezoomd
Voorhoofd en bovenschedel in de nek begrensd door nekband	Paars met sterke grijze waas.	Helder paars	Helder paars	Bleekbruin met minimale grijze waas	Helder bleekbruin	Helder bleekbruin
Keel:	Iets lichter dan het voorhoofd, gaat over in de kop- en borstkleur	Iets lichter dan het voorhoofd, gaat over in de kop- en borstkleur	Iets lichter dan het voorhoofd, gaat over in de kop- en borstkleur	Iets lichter dan het voorhoofd, gaat over in de kop- en borstkleur	Minimaal lichter dan het voorhoofd, gaat over in de kop- en borstkleur	Minimaal lichter dan het voorhoofd, gaat over in de kop- en borstkleur
Mantel rug en stuit: In de nek begrensd door de nekband	Diep roodbruin met grijze waas	Diep roodbruin zonder een spoor van wit	Grondkleur wit	Oranjebruin met minimale grijze waas	Helder oranjebruin zonder een spoor van wit	Grondkleur wit
Vleugeldeken:	Diep roodbruin met grijze waas	Egaal helder diep roodbruin	Grondkleur wit	Oranjebruin	Egaal helder oranjebruin	Grondkleur wit
Kleine slagpennen:	Blauwgrijs	Wit	Wit	Licht blauwgrijs	Wit	Wit
Grote slagpennen:	Blauwgrijs	Wit	Wit	Licht blauwgrijs	Wit	Wit
Vleugelbochten	Blauwgrijs	Helder roodbruin met minimale witte aanslag	Wit	Licht blauwgrijs	Helder oranjebruin met minimale witte aanslag	Wit
Borst:	Paars met een grijze waas	Helder paars	Helder paars	Bleekbruin met minimale grijze waas	Helder bleekbruin	Helder bleekbruin
Onderlijf:	Helder grijs met paarse gloed, die richting buik verdwijnt	Helder crème met paarse gloed, die richting buik verdwijnt	Helder crème met paarse gloed, die richting buik verdwijnt	Crème met bleekbruine waas, die richting buik verdwijnt	Helder crème met daarop de bleekbruine kleur, die richting buik verdwijnt	Helder crème met daarop de bleekbruine kleur, die richting buik verdwijnt
Aarsbevedering:	Crèmekleurig tot wit	Wit	Wit	Crèmekleurig tot wit	Wit	Wit
Bovenzijde staart:	Roodbruin met grijze waas	Helder roodbruin	Grondkleur wit	Oranjebruin met minimale grijze waas	Helder oranjebruin	Grondkleur wit
Onderzijde staart, met aan de basis de staarttekening.	Lichtgrijs	Wit	Wit	Licht grijs	Wit	Wit
Snavel:	Zwartgrijs	Donker hoornkleurig	Beigegrijs	Zwartbruin	Hoornkleurig tot donker hoornkleurig	Hoornkleurig tot donker hoornkleurig
Neusdoppen:	Grijs	Donker hoornkleurig	Donker hoornkleurig	Bruin	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Ogen:	Zwart	Zwart	Zwart	Zwart	Zwart	Zwart
Iris:	Donker rood	Donker rood	Donker rood	Rood tot oranje-rood	Donker rood	Donker rood
Poten:	Purperrood	Purperrood	Purperrood	Purperrood	Rood	Rood
Nagels	Donker hoornkleurig tot zwart.	Donker hoornkleurig	Donker hoornkleurig	Donker hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Tekening.						
Nekband	Blauwgrijs met witte zoom	Wit	Wit	Licht blauwgrijze met witte zoom	Wit	Wit
Onderstaarttekening:	Minimaal blauwgrijs	Ontbreekt	Ontbreekt	Minimaal licht blauwgrijs	Ontbreekt	Ontbreekt
Zomen mantel, rugdek, vleugeldeken en bovenzijde staart			Diep roodbruine zoom			Helder oranjebruin

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen:

Phaeo mutatie algemeen.	De snavelkleur bij de phaeo varianten in de wildkleur- en de agaat serie wordt zo donker mogelijk verlangd. In deze kleurslagen komen echter ook veelvuldig duiven met een blanke snavel voor als gevolg van de aanwezigheid van de isabel factor. Deze duiven zijn eigenlijk phaeo-isabel maar omdat de isabel factor alleen invloed heeft op het eumelanine is deze combinatie aan de bevedering niet waarneembaar. Alleen de snavelkleur verradt de aanwezigheid van deze extra factor. Dit is geen fout en dient daarom niet bestraft te worden. Wel moet de fokker hierop attent gemaakt worden. Bij twee gelijkwaardige dieren gaat de phaeo met een donkere snavel voor.
EF phaeo egaal.	De EF phaeo is een enkelfactorige factor. De kleur is vrijwel gelijk aan de phaeo egaal, echter met een sterk blauwgrijze waas over de hele vogel. Door deze waas is de EF phaeo minder helder van kleur dan de DF phaeo egaal. Door de onvolledige dominantie van de factor voor Phaeo is de invloed van deze factor in enkelfactorige vorm slechts beperkt. Hierdoor wordt de vorming van eumelanine in de bevedering niet volledig geremd met als gevolg dat dit (gereduceerde) pigment waarneembaar blijft, vooral in de vleugelpennen en nekband. Dit resulteert in een diep blauwgrijze kleur van deze onderdelen. Omdat de blauwgrijze nekband vaak wat gemêleerd van kleur is, dit is geen fout, is het onderscheid met de witte omzoming niet altijd even duidelijk. Een egaal gekleurde nekband verdient de voorkeur. Een veel voorkomende fout is dat de dieren te licht van kleur zijn. De nekband en vleugelpennen zijn dan zeer licht grijs en ook de rest van het lichaam is helderder (lichter) van kleur. Dit wordt veroorzaakt door de aanwezigheid van de isabel factor. Deze lachduiven zijn eigenlijk Wildkleur isabel EF phaeo egaal en het onderscheid met de Wildkleur phaeo egaal is soms minimaal. Isabel DF phaeo egaal zijn niet gewenst en zij zijn, naast hun lichte kleur, te herkennen aan een (nagenoeg) blanke snavel. Alleen de lachduiven met een donker hoornkleurige snavel en diep blauwgrijze vleugelpennen en nekband dienen beoordeeld te worden als EF phaeo egaal.
DF phaeo egaal.	De DF phaeo egaal is ontstaan uit de DF phaeo gezoomd door selectie op een toegenomen hoeveelheid phaeomelanine. Hierdoor heeft de zoming een dergelijke omvang gekregen dat ook het veerhart gekleurd is. Belangrijk is dat de bovendelen egaal gekleurd zijn, zonder een spoor van wit. Een veel voorkomende fout bij de DF phaeo egaal is, dat op kop en/of borst een bruine waas aanwezig is. De DF phaeo egaal moet een zo helder mogelijk paarse kop- en borstkleur bezitten en deze kleur dient zo ver mogelijk naar de buik door te lopen. De kop- en borstkleur van de DF phaeo egaal is helderder dan bij de wildkleur of de isabel wildkleur door het afwezig zijn van de grijze ondergrond (eumelanine). Vooral de bovenzijde van de staart laat vaak langs de schacht nog enig wit zien, evenals in de stuitbevedering. Verder moet rekening gehouden worden met het feit dat door de toename van het phaeomelanine deze kleurstof zich ook kan afzetten op veervelden waar zij ongewenst is zoals de nekband en de toppen van de slagpennen. Een duidelijke bruine omzoming rond de vleugelpennen duidt dus niet als vanzelfsprekend op een jonge vogel maar dient wel bestraft te worden. Verder gelijk aan de wildkleur.

[Terug naar index](#)

DF phaeo gezoomd.	Een veel voorkomende fout is dat op de kop en/of borst een bruine waas waarneembaar is. De DF phaeo gezoomd moet een heldere paarse kleur op kop en borst bezitten en deze kleur dient zo ver mogelijk naar de buik door te lopen. De kop- en borstkleur van de DF phaeo gezoomd is helderder dan bij de wildkleur of de isabel door het afwezig zijn van de grijze ondergrond (eumelanine). De omzoming dient een zo gelijkmatig mogelijk verloop over de rug, vleugels, stuit en staart te hebben. Richting vleugelboog neemt de omzoming af. De stuitbevedering laat vaak een minimale omzoming zien en dit is gelegen in het feit dat er van naturen weinig phaeomelanine op die plaats aanwezig is. Enige soepelheid in de beoordeling is hier gewenst. Belangrijk is dat de bovenstaartdekveren wel een volledige omzoming laten zien. Bijlage 2 toont het ideaal tekening patroon. Hierbij dient opgemerkt te worden dat duiven met een dergelijk ideaal patroon nauwelijks voorkomen. Er dient wel naar gestreefd te worden om dit te bereiken maar duiven met een minder ideaal tekening patroon dienen hier niet te zwaar voor gestraft te worden. Wanneer de vleugelpennen van een DF phaeo gezoomd een roodbruine omzoming laten zien, duidt dit op nog niet uitgeruide jeugdveren.
Agaat EF phaeo	De Agaat EF phaeo in combinatie EF phaeo met de mutatie agaat . De kleur is vrijwel gelijk aan de agaat phaeo egaal , echter met een lichte blauwgrijze waas over de hele vogel. Door deze waas is de agaat EF phaeo minder helder van kleur dan de agaat phaeo egaal . Door de onvolledige dominantie van de factor voor Phaeo is de invloed van deze factor in enklfactorige vorm slechts beperkt. Hierdoor wordt de vorming van eumelanine in de bevedering niet volledig geremd met als gevolg dat dit (gereduceerde) pigment waarneembaar blijft, vooral in de vleugelpennen en nekband. Dit resulteert in een licht blauwgrijze kleur van deze onderdelen. Omdat de licht blauwgrijze nekband vaak wat gemêleerd van kleur is, dit is geen fout, is het onderscheid met de witte omzoming niet altijd even duidelijk. Een egaal gekleurde nekband verdient de voorkeur. Een veel voorkomende fout is dat de dieren te licht van kleur zijn. De nekband en vleugelpennen zijn dan zeer licht grijs en ook de rest van het lichaam is helderder (lichter) van kleur. Dit wordt veroorzaakt door de aanwezigheid van de isabel factor. Deze lachduiven zijn eigenlijk agaat isabel en het onderscheid met de agaat EF phaeo egaal is soms minimaal. Agaat isabellen zijn niet gewenst en zijn, naast hun lichte kleur, te herkennen aan een (nagenoeg) blanke snavel. Alleen de lachduiven met een donker hoornkleurige snavel en licht blauwgrijze vleugelpennen en nekband dienen als zodanig beoordeeld te worden.
Agaat DF phaeo egaal	De agaat DF phaeo egaal is ontstaan uit agaat phaeo gezoomd door selectie op een toegenomen hoeveelheid phaeomelanine. Hierdoor heeft de zoming een dergelijke omvang gekregen dat ook het veerhart gekleurd is. Belangrijk is dat de bovendelen egaal gekleurd zijn zonder een spoor van wit. Een veel voorkomende fout bij de agaat DF phaeo egaal is dat vooral aan de bovenzijde van de staart, langs de schacht, en in de stuitbevedering nog enig wit is te zien. Verder moet rekening gehouden worden met het feit dat door de toename van het phaeomelanine deze kleurstof zich ook kan afzetten op veervelden waar zij ongewenst is, zoals de nekband en de toppen van de slagpennen. Een duidelijke bruine omzoming rond de vleugelpennen duidt dus niet als vanzelfsprekend op een jonge vogel, maar dient wel bestraft te worden.
Agaat phaeo gezoomd	De agaat phaeo gezoomd is een combinatie van de mutaties agaat en phaeo. Dit betekent dat kenmerken van beide mutaties in de agaat phaeo gezoomd terug te vinden zijn. Enerzijds het ontbreken van de paarse kop- en borstkleur (agaat en anderzijds de totale afwezigheid van eumelanine (phaeo).De omzoming dient een zo gelijkmatig mogelijk verloop over de rug, vleugels, stuit en staart te hebben. Richting vleugelboog neemt de omzoming af. De stuitbevedering laat vaak een minimale omzoming zien en dit is gelegen in het feit dat er van naturen weinig phaeomelanine op die plaats aanwezig is. Enige soepelheid in de beoordeling is hier gewenst. Belangrijk is dat de bovenstaartdekveren wel een volledige omzoming laten zien. Voor de ideale omzoming, zie afb op blz. 22. Wanneer de vleugelpennen van een agaat phaeo gezoomd een oranjebruine omzoming laten zien, duidt dit op nog niet uitgeruide jeugdveren.

[Terug naar index](#)

Kleurslag	Witkop wildkleur	Witkop isabel	Witkop DF phaeo egaal	Witkop DF phaeo gezoomd	Kleurkop wildkleur	Kleurkop grijs
Kleur						
Voorhoofd en bovenschedel in de nek begrensd door nekband	Wit	Wit	Wit	Wit	Helder grijs met paarse waas	Helder lichtgrijs
Keel:	Wit	Wit	Wit	Wit	Minimaal lichter dan het voorhoofd, gaat over in de kop- en borstkleur	Minimaal lichter dan het voorhoofd, gaat over in de kop- en borstkleur
Mantel rug en stuit: In de nek begrensd door rekbands	Bleek grijsbruin, met de nadruk op bruin	Bleek geelbruin	Bleek oranjebruin zonder spoor van wit	Grondkleur wit	Wit met minimale crème waas	Wit met minimale grijze waas
Vleugeldekveren:	Bleek grijsbruin, met nadruk op bruin. Veerranden meer bruin. Dit geeft de gehamerde indruk.	Bleek geelbruin De veerranden zijn iets warmer van kleur. Dit geeft een gehamerde indruk	Bleek oranjebruin	Grondkleur wit	Wit met minimale crème waas	Wit met minimale grijze waas
Kleine slagpennen:	Bleek bruingrijs	Bleek geelbruin met grijze waas	Wit	Wit	Wit met minimale crème waas	Wit met minimale grijze waas
Grote slagpennen:	Grijs met aan de top een lichte omzoming	Lichtgrijs met bruine waas en aan de top een lichte omzoming	Wit	Wit	Wit met minimale crème waas	Wit met minimale grijze waas
Vleugelbochten	Bleek blauwgrijs	Helder lichtgrijs	Bleek oranjebruin met minimale witte aanslag	Wit	Wit met minimale crème waas	Wit met minimale grijze waas
Borst:	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit met minimale crème waas	Wit met minimale grijze waas
Onderlijf:	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit
Aarsbevedering:	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit
Bovenzijde staart:	Bleek grijsbruin met de nadruk op bruin	Bleek geelbruin met minimale grijze waas	Bleek oranjebruin	Grondkleur wit	Wit met minimale crème waas	Wit met minimale grijze waas
Onderzijde staart, met aan de basis de staarttekening.	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit
Snavel:	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Donker hoornkleurig tot zwartgrijs	Hoornkleurig grijs
Neusdoppen:	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vlees tot hoornkleurig	Vlees tot hoornkleurig
Ogen:	Donkerrood	Donkerrood	Donkerrood	Donkerrood	Zwart	Zwart
Iris:	Rozerood	Rozerood	Rozerood	Rozerood	Oranjegeel	Oranjegeel
Poten:	Rood	Rood	Rood	Rood	Purperrood	Rood
Nagels	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig tot zwart	Hoornkleurig
Tekening.						
Nekband	Donker grijs met witte zoom	Bruin grijs met witte omzoming	Wit, te herkennen door veerstructuur	Wit, te herkennen door veerstructuur	Bruingrijs met witte zoom	Lichtgrijs met witte zoom
Onderstaarttekening:	Grijs	Bruingrijs	Ontbreekt	Ontbreekt	Minimaal crèmekleurig	Minimale grijze waas
Zomen mantel, rugdek, vleugeldekveren en bovenzijde staart				Bleek oranje bruine zoom		

Keurtechnische aanwijzingen:

Witkop algemeen	De benaming witkop kan, bij de beoordeling van duiven in deze kleurserie, een verkeerde verwachting scheppen ten aanzien van de kleur. Ondanks dat de benaming anders doet vermoeden is de kop- en borstbevedering slechts zeer sterk opgebleekt en niet echt wit. Dit uit zich het sterkst bij de basismutatie Witkop omdat hierbij de minste pigmentreductie heeft plaatsgevonden. De isabel- en phaeo variant laten beiden een wittere bevedering zien als gevolg van een verdere eumelanine reductie. Toch zijn ook bij deze kleuren de koppen niet geheel wit omdat het phaeomelanine zich hier nog laat gelden. Ook hierbij geldt dat vooral de duivinnen de meeste kleur op kop en borst tonen. Bij de beoordeling van deze kleurslagen dient dus rekening gehouden te worden met het feit dat witkoppen eigenlijk bleekkoppen zijn is. De meest witte kop- en borstbevedering verdient de voorkeur, echter zonder dat de overige bevedering teveel aan kleurdiepte verliest.
Witkop wildkleur	Bij de witkopmutatie is naast de kop en borst ook de rest van de bevedering opgebleekt. De kop en borstkleur dienen zo wit mogelijk verlangd te worden. Vooral op de bovenschedel is vaak een grijze aanslag waarneembaar. Dit dient met enige soepelheid beoordeeld te worden met de kanttekening dat deze aanslag minimaal moet zijn en zich alleen op de bovenschedel bevindt. De kleur van de bovendelen van de Witkop wildkleur is bleker dan bij de agaat lachduif en heeft een meer uitgesproken grijze waas. Door de witkopfactor kunnen de bovendelen niet te diep van kleur verlangd worden. De bovendelen dienen wel egaal en helder van kleur te zijn.
Witkop isabel	De Witkop isabel is een combinatie van de mutaties witkop en isabel. Dit betekent dat kenmerken van beide mutaties in de Witkop isabel terug te vinden zijn. De meest opvallende zijn de witte kop en borstkleur (witkop) en het sterke opbleken van de overige bevedering (witkop en isabel). De kop- en borstkleur dienen helder wit te zijn zonder een spoor van grijze aanslag. De bovendelen dienen een zo egaal mogelijke bleek geelbruine kleur te hebben. Door de witkopfactor kunnen de bovendelen niet te diep van kleur verlangd worden. De diepst gekleurde Witkop isabel geniet de voorkeur. Een grijze waas is niet gewenst en is een kleurfout.
Witkop DF phaeo egaal	De Witkop DF phaeo egaal is ontstaan uit Witkop DF phaeo gezoomd door selectie op een toegenomen hoeveelheid phaeomelanine. Hierdoor heeft de omzoming een dergelijke omvang gekregen dat ook het veerhart gekleurd is. De Witkop phaeo egaal dient een helder witte kop en borst te hebben zonder een spoor van kleur. Door de witkopfactor kunnen de bovendelen niet te diep van kleur verlangd worden maar de diepst gekleurde Witkop phaeo egaal geniet de voorkeur. Belangrijk is dat de bovendelen egaal gekleurd zijn, zonder een spoor van wit. Een veel voorkomende fout bij de Witkop DF phaeo egaal is, dat vooral aan de bovenzijde van de staart, langs de schacht, en in de stuitbevedering nog enig wit is te zien. Verder moet rekening gehouden worden met het feit dat door de toename van het phaeomelanine deze kleurstof zich ook kan afzetten op veervelden waar zij ongewenst is, zoals de nekband en de toppen van de slagpennen. Een duidelijke bleek oranjebruine omzoming rond de vleugelpennen duidt dus niet als vanzelfsprekend op een jonge vogel, maar dient wel bestraft te worden.

Witkop DF phaeo gezoomd	De Witkop phaeo gezoomd is een combinatie van de mutaties witkop en DF phaeo gezoomd . Dit betekent dat kenmerken van beide mutaties in de Witkop DF phaeo gezoomd terug te vinden zijn. Enerzijds de witte kop en borst samen met het opleken van de overige bevedering (witkop) en anderzijds de totale afwezigheid van eumelanine (phaeo). De Witkop DF phaeo gezoomd dient een helder witte kop en borst te hebben zonder een spoor van kleur. Door de witkopfactor kunnen de bovendelen niet te diep van kleur verlangd worden, maar de diepst gekleurde Witkop DF phaeo gezoomd geniet de voorkeur. De omzoming dient een zo gelijkmatig mogelijk verloop over de rug, vleugels, stuit en staart te hebben. Richting vleugelboog neemt de omzoming af. De stuitbevedering laat vaak een minimale omzoming zien en dit is gelegen in het feit dat er van naturen weinig phaeomelanine op die plaats aanwezig is. Enige soepelheid in de beoordeling is hier gewenst. Belangrijk is dat de bovenstaartdekveren wel een volledige omzoming laten zien. Voor de ideale omzoming zie bijlage 2. Wanneer de vleugelpennen van een Witkop DF phaeo gezoomd een bleek oranjebruine omzoming laten zien, duidt dit op nog niet uitgeruide jeugd veren.
Kleurkop wildkleur	De vorming van pigment bij Kleurkop wildkleur is afhankelijk van de (omgeving)temperatuur. Bij een lage temperatuur wordt meer pigment in de veren gevormd dan bij een hoge temperatuur. Dit betekent dat een sterk wisselende temperatuur tijdens de rui van invloed is op de pigmentatie. Belangrijk bij de Kleurkop is dat de kop en nekband zo egaal mogelijk gekleurd zijn. Verder dient de overige bevedering, met uitzondering dus van de kop en nekband, zo wit mogelijk verlangd te worden. Een helder witte kleur is niet mogelijk omdat het hier in principe om een vol gepigmenteerde vogel gaat. Vooral op de vleugelbochten en de stuit komen vaak gekleurde veren voor. Wanneer het slechts om enkele lichtgekleurde veren gaat dient dit soepel beoordeeld te worden. De vogels met de diepst doorgekleurde kop en nekband zullen ook op de rest van het lichaam meer kleur vertonen waarbij zelfs de staarttekening goed zichtbaar is. Bij de beoordeling van Kleurkop dient de gulden middenweg tussen gepigmenteerde en ongepigmenteerde delen bewandeld te worden..
Kleurkop grijs	De vorming van pigment bij Kleurkop grijs is afhankelijk van de (omgeving)temperatuur. Bij een lage temperatuur wordt meer pigment in de veren gevormd dan bij een hoge temperatuur. Dit betekent dat een sterk wisselende temperatuur tijdens de rui van invloed is op de pigmentatie. Belangrijk bij de Kleurkop is dat de kop en nekband zo egaal mogelijk gekleurd zijn. Verder dient de overige bevedering, met uitzondering dus van de kop en nekband, zo wit mogelijk verlangd te worden. Een helder witte kleur is niet mogelijk omdat het hier in principe om een vol gepigmenteerde vogel gaat. Vooral op de vleugelbochten en de stuit komen vaak gekleurde veren voor. Wanneer het slechts om enkele lichtgekleurde veren gaat dient dit soepel beoordeeld te worden. De vogels met de diepst doorgekleurde kop en nekband zullen ook op de rest van het lichaam meer kleur vertonen waarbij zelfs de staarttekening goed zichtbaar is. Bij de beoordeling van Kleurkop dient de gulden middenweg tussen gepigmenteerde en ongepigmenteerde delen bewandeld te worden..

Kleurslag	Ivoor	SL ino	SL ino phaeo egaal	SL ino phaeo gezoomd	Albino	Wit zwartoog
Kleur	Gekeurd in schaal I	Gekeurd in schaal I	Gekeurd in schaal I	Gekeurd in schaal I	Gekeurd in schaal II	Gekeurd in schaal II
Voorhoofd en bovenschedel in de nek begrensd door de nekband	Wit	Licht crèmekleurig	Licht crèmekleurig	Licht crèmekleurig	Helder wit	Helder wit
Keel:	Wit	Nauwelijks lichtere keelvlak gaat over in kop en borstkleur	Nauwelijks lichtere keelvlak gaat over in kop en borstkleur	Nauwelijks lichtere keelvlak gaat over in kop en borstkleur	Helder wit	Helder wit
Mantel rug en stuit: In de nek begrensd door de nekband	Roomkleurig met minimale grauwe waas	Warm crèmekleurig	Warm crèmekleurig zonder een spoor van wit	Grondkleur wit	Helder wit	Helder wit
Vleugeldeken:	Egaal roomkleurig met minimale grauwe waas	Crèmekleurig	Egaal crèmekleurig	Grondkleur wit	Helder wit	Helder wit
Kleine slagpennen:	Roomkleurig met grijze waas	Nagenoeg wit	Wit	Wit	Helder wit	Helder wit
Grote slagpennen:	Roomkleurig met grijze waas en aan de top een lichte zoom	Nagenoeg wit	Wit	Wit	Helder wit	Helder wit
Vleugelbochten	Grauwwit	Nagenoeg wit	Crèmekleurig met minimale witte aanslag	Wit	Helder wit	Helder wit
Borst:	Wit	Licht crèmekleurig	Licht crèmekleurig	Licht crèmekleurig	Helder wit	Helder wit
Onderlijf:	Wit	Licht crèmekleurig richting aars wit	Licht crèmekleurig richting aars wit	Licht crèmekleurig richting aars wit	Helder wit	Helder wit
Aarsbevedering:	Wit	Wit	Wit	Wit	Helder wit	Helder wit
Bovenzijde staart:	Roomkleurig met minimale grauwe waas	Crèmekleurig	Warm crèmekleurig	Grondkleur wit	Helder wit	Helder wit
Onderzijde staart, met aan de basis de staarttekening.	Wit	Wit	Wit	Wit	Helder wit	Helder wit
Snavel:	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig		Hoornkleurig	Hoornkleurig
Neusdoppen:	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig		Vleeskleurig	Vleeskleurig
Ogen:	Donkerrood	Donkerrood	Donkerrood		Helder rood	Zwart
Iris:	Rozerood	Oranjerood	Oranje rood	Oranje rood	Rozerood	Donkerbruin
Poten:	Rood	Rood	Rood		Rood	Rood
Nagels	Hoornkleurig	Blank hoornkleurig	Hoornkleurig		Hoornkleurig	Hoornkleurig
Tekening.						
Nekband	Donker zwartbruin wit omzoomd	Bruin crèmekleurig, wit omzoomd	Wit	Wit	Helder wit te onderscheiden door veerstructuur	Helder wit te onderscheiden door veerstructuur
Onderstaarttekening:	Donker zwartbruin	Bruin crèmekleurig	Ontbreekt	Ontbreekt	Ontbreekt	Ontbreekt
Zomen mantel, rugdek, vleugeldeken en bovenzijde staart				Crèmekleurige zoom		

Keurtechnische aanwijzingen:

Ivoor	Bij de ivoormutatie is een vergelijkbaar effect van opleken opgetreden als bij de witkopmutatie. Beide mutaties zijn dan ook op hetzelfde gen gelegen. Ten opzichte van de Witkop is bij de Ivoor het phaeomelanine echter sterker opgebleekt, terwijl het eumelanine minder is aangetast. Dit laatste uit zich dan ook in een donkerdere nekband en staarttekening bij de Ivoor. Belangrijk bij de ivoor is dat de nekband en de staarttekening zo donker mogelijk moeten zijn. Deze onderdelen kunnen echter nooit zwart worden verlangd. Verder verdient de meest egale roomkleur op de bovendelen de voorkeur. Verder gelijk aan de wildvorm.
SL ino	SL ino is samen met agaat de oudste mutatie bij de lachduif. Beide mutaties liggen op hetzelfde gen en zijn gebaseerd op een reductie van dezelfde pigmenten. Alleen bij SL ino is de reductie sterker dan bij agaat . Gelet moet worden dat de bovendelen warm crèmekleurig zijn, vaak zijn de SL ino 's te licht van kleur. Een SL ino moet een duidelijke nekband hebben en ook de staarttekening moet duidelijk aanwezig zijn. De kleur van deze beide onderdelen laat zich het best omschrijven als de kleur van "koffie met veel melk". SL ino met onvoldoende nekband of staarttekening dient absoluut niet als Albino gekeurd te worden, daar het hier een andere mutatie betreft. Een SL ino , die te licht van kleur is dient bestraft te worden op kleur. SL ino wordt in schaal 1 gekeurd.
SL ino phaeo egaal	De SL ino phaeo egaal is ontstaan uit SL ino phaeo gezoomd door selectie op een toegenomen hoeveelheid phaeomelanine. Hierdoor heeft de zoming een dergelijke omvang gekregen, dat ook het veerhart gekleurd is. Belangrijk is, dat de bovendelen egaal gekleurd zijn, zonder een spoor van wit. Een veelvoorkomende fout bij de SL ino phaeo egaal is, dat vooral aan de bovenzijde van de staart, langs de schacht en in de stuitbevedering nog enig wit is te zien. Verder moet rekening gehouden worden met het feit, dat door de toename van het phaeomelanine deze kleurstof zich ook kan afzetten op veervelden, waar zij ongewenst is, zoals de nekband en de toppen van de slagpennen. Een duidelijke crèmekleurige omzoming rond de vleugelpennen duidt dus niet als vanzelfsprekend op een jonge vogel, maar dient wel bestraft te worden. Door de sterke reductie van het phaeomelanine als gevolg van de mutatie ino is het contrast in deze vogels minder dan bij de witkop phaeo egaal. Toch dienen de gekleurde delen zich duidelijk te onderscheiden van de witte. De SL ino phaeo egaal wordt in schaal 1 gekeurd.
SL ino phaeo gezoomd	De SL ino phaeo gezoomd is een combinatie van de mutaties SL ino en phaeo. Dit betekent, dat kenmerken van beide mutaties in de ino phaeo gezoomd terug te vinden zijn. Enerzijds het sterke opleken van de totale bevedering (ino) en anderzijds de totale afwezigheid van eumelanine (phaeo) De zoming dient een zo gelijkmatig mogelijk verloop over de rug, vleugels, stuit en staart te hebben. Richting vleugelboog neemt de zoming af. De stuitbevedering laat vaak een minimale omzoming zien en dit is gelegen in het feit, dat er van naturen weinig phaeomelanine op die plaats aanwezig is. Enige soepelheid in de beoordeling is hier gewenst. Belangrijk is, dat de bovenstaartdekveren wel een volledige omzoming laten zien. Wanneer de vleugelpennen van een ino phaeo gezoomd een crèmekleurige omzoming laten zien, duidt dit op niet uitgeruide jeugdveren. Door de sterke reductie van het phaeomelanine als gevolg van de mutatie ino is het contrast in deze vogels minder dan bij de witkop phaeo gezoomd. Toch dienen de gekleurde delen zich duidelijk te onderscheiden van de witte. De SL ino phaeo gezoomd wordt in schaal 1 gekeurd.
Albino	Albino lachduiven moeten helder wit zijn. Enige vorm van pigmentatie komt bij de Albino nooit voor. Wanneer er sprake is van een duidelijke waas, is dit een bewijs dat het hier niet om een Albino handelt maar om een SL ino . De vogel dient dan ook als zodanig gekeurd te worden, waarbij hij gestraft zal worden op onvoldoende kleur. Enige kleur als gevolg van onreinheid, wat vooral tot uiting komt in een wat gelige kleur aan de staart en de vleugelpennen, moet bestraft worden bij bevedering, een vuile aarsbevedering en of vuile neusdoppen bij conditie. De albino wordt in schaal 2 gekeurd.
Wit	De Witte lachduif is door selectie ontstaan uit Bont. Witte lachduiven moeten smetteloos wit zijn zonder een spoor van pigmentatie. Gekleurde veren zijn een ernstige fout en dienen bestraft te worden bij kleur. Een crème achtige waas komt nooit voor en indien deze wel aanwezig is duidt dit op een andere kleur dan Wit. Enige kleur als gevolg van onreinheid, wat vooral tot uiting komt in een wat gelige kleur aan de staart en de vleugelpennen, moet bestraft worden bij bevedering. Een vuile aarsbevedering en of neusdoppen wordt gestraft bij conditie. Een veel voorkomende fout bij Wit is een verkeerde snavelkleur. De Witte lachduif is (genetisch) een bonte vogel waardoor de snavel vaak enige kleur behoudt. Een duidelijke donkere vlek is een fout maar een lichte aanslag mag niet bestraft worden. De fokker dient hier echter wel op gewezen te worden. De witte lachduif wordt gekeurd in schaal 2 .

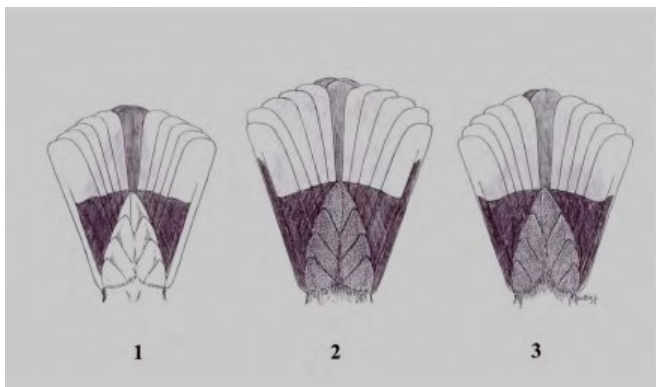
[Terug naar index](#)

Bont	Aan het bontpatroon worden de volgende eisen gesteld: - 40 - 60% bont; - Het bontpatroon dient symmetrisch te zijn; - Het bontpatroon dient niet teveel aaneengesloten veervelden te beslaan (zie afb. 3.1); - Voorkeur geniet een voor 50% onderbroken nekband (in het midden); - De snavel is hoornkleurig met, indien van toepassing (afhankelijk van de kleur), een donkere punt; - De nagels moeten éénkleurig zijn. - De ogen zijn altijd donker van kleur, afhankelijk van de veerkleur zijn de ogen bijna zwart (b.v. wildkleur) tot zeer donker rood. Om welke oogkleur het ook handelt, vereist is dat iris en pupil een vrijwel gelijke kleur moeten hebben.
Keurtechnische aanwijzingen	Opgemerkt dient te worden dat de bontfactor een verrijking van het phaeomelanine teweeg brengt. Hierdoor zullen de gekleurde delen van een bonte vogel iets warmer en dieper van kleur zijn dan van een niet-bonte vogel van gelijke kleur. Ook op de delen waar van naturen niet of nauwelijks phaeomelanine aanwezig is (vleugelbochten, staarttekening, slagpennen, nekband) zal bij een vogel met de bontfactor dit pigment in meer of mindere mate tot uiting komen. Dit dient dus niet als fout aangemerkt te worden. Sporadisch komen al getekende lachduiven voor met een vast tekeningpatroon. Bij deze vogels zijn de nek, mantel, vleugels en staart gekleurd. De kop is wit evenals de borst, buik en onderstaartdekveren. Op de vleugels bevinden zich altijd een paar witte dekveertjes, de zogenaamde vleugelrozet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt, dat de bonte lachduiven alleen gevraagd worden in de wildkleur en in die mutaties, waarbij <u>geen</u> sprake is van een kwantitatieve melanine reductie.
Schimmel	De schimmel mutatie bij de lachduif is nog volop in ontwikkeling. Vooralsnog wordt de mutatie vaak in combinatie met de eumelanine reducerende mutaties aangetroffen. In dit geval dient de grondkleur zo helder mogelijk wit te zijn. Het deel van de veren dat pigment bevat dient zo helder mogelijk bruin van kleur te zijn. De schimmel factor dient zo regelmatig mogelijk over (vooral het bovenlichaam) verdeeld te zijn, terwijl de schimmel niet volledig dient te werken. Het beeld wat ontstaat, is dat van lichte veertoppen met een gekleurde veerbasis. De kleurslagen zonder de combinatie met eumelanine reducerende mutaties zijn natuurlijk ook mogelijk. De ondergrond zal dan in het algemeen een grijze tint tonen.
Keurtechnische aanwijzingen	De omschrijving van de schimmelmutatie bij de lachduif dient gezien te worden als een eerste aanwijzing en vormt nog geen standaard. In de loop van de jaren zal deze omschrijving zeker verder evolueren en het karakter van een standaard krijgen. De vererving van de schimmel mutatie is dominant en autosomaal, terwijl een lethaalfactor niet aanwezig is. Voor een goed schimmel uiterlijk is de enkelfactorige schimmel het meest geschikt. De combinatie met phaeo gezoomd is minder aannemelijk omdat hier het schimmel effect en de zoom tekening elkaar beïnvloeden.
Kuif	De kuifvorming bij lachduif is geen veerafwijking zoals de zijdeveer maar een verandering van de veerzakjes in de huid. Bij de lachduif komt de zogenaamde schelpkap voor. De schelpkap wordt gevormd door een rand van rechtopstaande veren over de hele breedte van het achterhoofd. Deze rand wordt naar de nek toe smaller en loopt in het midden in een afgeronde punt uit. De kap is hierdoor enigszins driehoekig en heeft daardoor de vorm van een schelp.
Keurtechnische aanwijzingen	De omschrijving van de kuifmutatie bij de lachduif dient gezien te worden als een eerste aanwijzing en vormt nog geen standaard. In de loop van de jaren zal deze omschrijving zeker verder evolueren en het karakter van een standaard krijgen. De vererving van de schelpkap kuif is recessief en autosomaal. De schelpkap kuif kan voorkomen in alle kleurslagen en kan voorlopig beoordeeld worden in de rubriek model.

[Terug naar index](#)

Bijlage 1:

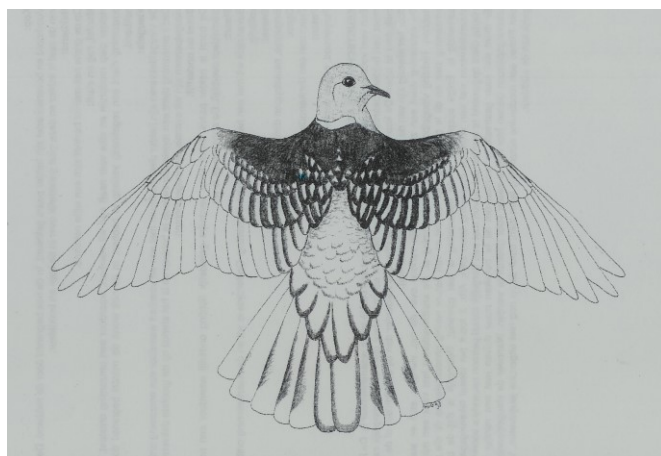
Onderstaarttekening van:

- 1) Lachduif.
- 2) Turkse tortel.
- 3) Bastaard lachduif x Turkse tortel.

Bijlage 2:

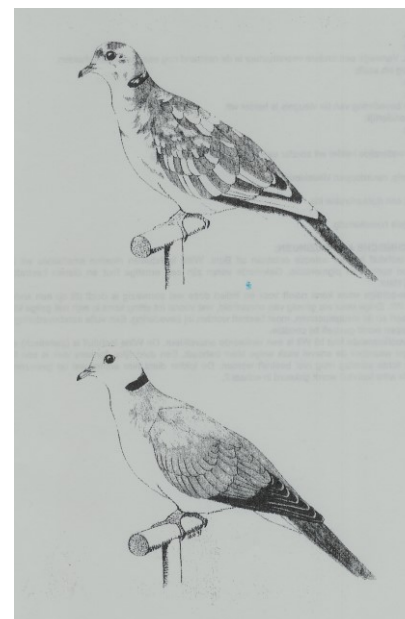
Ideaalbeeld van een Phaeo gezoomd.

Bijlage 3:

Illustraties beschikbaar gesteld door:
©Hein van Grouw

[Terug naar index](#)

Boven ideaalbeeld bont.

Onder ideaalbeeld getekend bont

zo bleek mogelijk

Buitenvlag buitenste slagpennen
bleek zonder tekening

Lachduif

Donkergrijs

Buitenvlag buitenste slagpennen zijn
voor 2/3 donker getekend

deze donkere tekening is bij kruisingen
ook nog voor een gedeelte zichtbaar
waardoor ze gemakkelijk te herkennen zijn

Turkse tortel

Kleurslagen overzicht 1

				
Wildkleur	Isabel	Agaat (Oude naam Pastel)	Agaat Isabel (Pastel isabel)	Grijs
				
Agaat grijs (Pastel grijs)	EF Phaeo egaal (grijsnek wildkleur)	DF Phaeo egaal (Phaeo wildkleur egaal)	Agaat Phaeo gezoomd (Phaeo wildkl. Gezoomd)	Agaat EF Phaeo egaal (Pastel phaeo egaal)
				
Agaat DF Phaeo egaal (Pastel DF phaeo egaal)	Agaat DF Phaeo gezoomd (Pastel DF phaeo gezoomd)	Witkop	Witkop Isabel	Witkop DF Phaeo egaal
				
Kleurkop	Kleurkop grijs	Ivoor	Witkop Agaat DF Phaeo egaal	SL ino (Crème ino)

				
NSL ino (albino)	Witte zwartoog	Bont	Schimmel	Schelpkap kuif
				
Zijdeveer	Ivoor onderstaart	Witkop onderstaart	Witkop & Ivoor staartpen	
Zijdeveer lachduiven hebben de vliegkunst verloren en zijn om die reden door de NBvV niet gewaardeerd als showvogel. Het is dan ook een ongewenste ontwikkeling om deze dieren toch te exposeren en dit dient dan ook als zodanig op het keurbriefje te worden weergegeven. Deze vogels krijgen geen keurpunten maar een diagonale streep door de rubriek punten en bij het eindtotaal NG, met uitsluitend de motivatie waarom de vogel NG heeft gekregen.			 NBvV Keurmeestersvereniging Technische Commissie Tropische vogels & Parkieten	

NB: Foto's zijn ter indicatie en er kunnen geen rechten wat exacte kleuren betreft aan worden ontleend.

[Terug naar index](#)